

SOBRE LA INESTABILITAT DE LA GLUCÈMIA EN ELS ANIMALS INSULINATS

per

J. M. BELLIDO

F. F. RIOFRÍO

La glucèmia és, entre les constants químiques de la sang, una de les més inestables : ja és coneguda la seva labilitat enfront de tota mena de factors. No obstant, en els gossos cloralosats la glucèmia és molt estable, i és poc afectada per l'obertura de l'abdomen i l'exposició a l'aire d'una ansa intestinal, durant 2 o 3 minuts, mentre es cerca una vènula mesaraica en el mesenteri, i s'hi fa una injecció intravenosa, com ho demostren, entre altres, les experiències següents, triades entre les que han estat reportades en un treball que hem publicat amb Puche en 1925, sobre la hiperglucèmia inicial insulínica.¹ Gos VI; abans de l'exposició a l'aire de les anses intestinals, la glucèmia p. 1,000 és de 0,87; després (5 min.) d'haver exposat les anses a l'aire, és de 0,90. — Gos VIII; abans de l'exposició, glucèmia 1,25; després de 7 minuts, 1,28. — Gos XXVI; abans de l'exposició de les anses, 0,55; després (10 min.), 0,57.

En alguns gossos no en dejú, o en els quals l'operació ha estat particularment difícil o massa prolonga-

(1) *Trab. del Inst. de Fisiol. Barcelona*, 1928, I, 177.

da, s'observen augments persistents de la glucèmia. Si la descoberta de les anses i la injecció són fetes tan de pressa com sigui possible, no s'observa hiperglucèmia. Heus ací les nostres observacions després de la insul·linació dels gossos. Gos XLVII; glucèmia abans de la insulina, 1,20 p. 1,000; després de la insulina (10 min.), 1; després de 35 min., 0,73; després d'haver descobert les anses (5 min.), 1,05; després de 15 min., 0,67. — Gos LXVIII; glucèmia abans de la insulina, 1,11 p. 1,000; insulina; 5 min. després, 0,91; 35 min. després, 0,81; anses posades a nu; 5 min. després, 0,95; 10 min. després, 0,8. — Gos LXI; glucèmia inicial, 1,27; insulina; 5 min. després, 1,39; 35 min. després, 0,71; anses posades a nu; 1 min. després, 2,22; 15 min. després, 0,76. La quantitat d'insulina injectada és de 2 unitats per quilo de pes de l'animal.

De les nostres experiències es desprèn que la insul·linació ha creat una susceptibilitat més gran de la glucèmia, la qual reacciona als excitants que no són eficaços sobre el terreny normal, elevant-se la seva taxa temporalment i immediata.

*Institut de Fisiologia.
Facultat de Medicina de Barcelona.*